

УДК 378.147:81

DOI <https://doi.org/10.52726/as.humanities/2022.1.38>

Л. Ф. ЛОЗИНСЬКА

*кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри іноземних мов професійного спілкування,
Донецький національний університет імені Василя Стуса, м. Вінниця, Україна
Електронна пошта: lf2902@gmail.com
<http://orcid.org/0000-0002-3365-8525>*

Н. П. КУРАХ

*кандидат філологічних наук, доцент,
в.о. зав. кафедри німецької філології,
ВДНЗ «Ужгородський національний університет», м. Ужгород, Україна
Електронна пошта: nkurakh@gmail.com
<http://orcid.org/0000-0002-2504-4902>*

І. А. ДЕПЧИНСЬКА

*кандидат педагогічних наук,
старший викладач кафедри прикладної лінгвістики,
Ужгородський національний університет, м. Ужгород, Україна
Електронна пошта: ivettlegeza@gmail.com
<http://orcid.org/0000-0002-0069-3615>*

ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

У статті розглянуто зміст та особливості формування іншомовної комунікативної компетентності студентів в процесі вивчення іноземної мови. Доведено, що в столітті глобалізації та інтеграції одну з важливих ролей в професійному та особистісному зростанні відіграє знання іноземних мов. Іншомовна комунікативна компетентність включає в себе не тільки використання базової лексики, але й знання професійних розмовних фраз, уявлення про культуру, закони та поведінку інших народів. Це має особливу актуальність в сучасному суспільстві, яке на даний час є значно мобільнішим та має міжнародні контакти всіх рівнів. Іноземні мови мають здатність розвивати мислення, підвищувати як освітній, так і культурний рівень студентів. В роботі проаналізовано зміст понять «компетентність» та «іншомовна комунікативна компетентність». Виокремлено три ключових компоненти іншомовної комунікативної компетентності, зокрема, гностичний, комунікативний та емоційний. Доведено, що під іншомовною комунікативною компетентністю потрібно розуміти особливий вид професійних компетентностей; здатність й готовність до набуття предметних, наукових знань в професійному спілкуванні іноземною мовою. В статті охарактеризовано підходи до формування іншомовної комунікативної компетентності студентів в процесі вивчення іноземної мови, зокрема, традиційний та когнітивно-діяльнісний. Окреслено низку особливостей формування іншомовної комунікативної компетентності майбутніх фахівців, що дозволяють в цілому покращити результати освітнього процесу. Доведено, що формування іншомовної комунікативної компетентності в студентів представляє собою актуальне завдання, яке має практичне значення. Вирішення даного завдання дасть можливість фахівцю в майбутньому орієнтуватись в сфері міжнародного ділового спілкування, і відповідно – з впевненістю дивитися в майбутнє.

Ключові слова: компетентність, іншомовна комунікативна компетентність, професійна компетентність, іноземна мова.

Постановка проблеми. Характерною рисою функціонування світового суспільства в XXI столітті є інтенсивний розвиток міжнародних відносин на економічному, політичному та культурному рівнях. Дані процеси проявились у поглибленні міжнародного поділу праці, зростанні відкри-

тості країн, розвитку та укріпленні регіональних міжнародних структур. Це свідчить про прагнення держав до політичної незалежності, укріплення національних пріоритетів, з одного боку, а з іншого – відкритості національних інститутів, поглиблення міжнародного поділу праці, що

передбачає глобалізаційні зміни, зростання масштабів розширення меж усіх міжнародних зв'язків.

Актуальним завданням сучасної вищої освіти є підготовка кваліфікованих фахівців відповідного рівня, які вільно володіють власною професією на рівні світових стандартів. З метою якісної підготовки таких фахівців до майбутньої професійної діяльності необхідно створити відповідні умови та освітній простір. В даному контексті від сучасного фахівця вимагається готовність до самоосвіти, самовдосконалення професійних якостей для того, щоб бути конкурентоспроможним фахівцем з інноваційним мисленням та універсальними знаннями. В умовах реформування освіти виникає потреба в компетентних спеціалістах, які є основою розвитку інтелектуального потенціалу своєї країни.

На даний час одним з ключових показників успішної професійної діяльності є вміння ефективно спілкуватися та налагоджувати стійкі комунікаційні зв'язки між всіма учасниками робочого процесу. Тому, комунікативна компетентність випускника закладу вищої освіти визначається рівнем володіння іноземною мовою.

Вимоги до рівня володіння іноземною мовою з боку роботодавців постійно зростають, у зв'язку з чим на викладача іноземної мови в закладі вищої освіти покладається велика відповідальність щодо підготовки кваліфікованого фахівця, який володіє сформованими іншомовними компетентностями високого рівня та навичками роботи з іноземними джерелами професійної та ділової інформації.

В сучасних умовах традиційна освіта постала перед завданням модернізації базової методології, що має зосереджуватись не тільки на засвоєнні інформації студентами, а й на формуванні ключових якостей, необхідних в майбутній професійній діяльності. В умовах реформування системи освіти та в зв'язку з процесами інтеграції України в європейський та світовий освітні простори, зростання ролі викладання іноземних мов у закладах вищої освіти є актуальним та своєчасним питанням. Тому, перед сучасною вищою освітою постає завдання сформулювати професійно конкурентоспроможного фахівця, що володіє сформованою іншомовною комунікативною компетенцією.

Аналіз попередніх досліджень. Значний внесок у дослідження питань, пов'язаних із

визначенням змісту та методичними проблемами іншомовної освіти у фаховій компетентності студентів закладів вищої освіти, здійснили такі вітчизняні науковці, як О. Вишневський, Н. Гальскова, Л. Гриневич, Г. Гринюк, С. Козак, С. Ніколаєва, О. Мисечко, О. Максименко, А. Сбруєва, В. Сафонова, О. Шерстюк та інші. Проте, враховуючи думки зазначених авторів, доводиться констатувати, що в умовах європейської інтеграції та вітчизняної університетської освіти необхідно більше уваги приділити дослідженню аспектів щодо викладання іноземних мов у майбутніх фахівців, що сприятиме вирішенню проблем формування іншомовної комунікативної компетентності студентів.

Мета статті полягає в обґрунтуванні змісту та особливостей формування іншомовної комунікативної компетентності студентів в процесі вивчення іноземної мови.

Виклад основного матеріалу. Сучасний соціум вимагає всебічного розвитку особистості, в тому числі формування комунікативних навичок, що сприяють засвоєнню професійної діяльності, більше того, формують іншомовні комунікативні компетенції, які полегшують входження випускника закладу вищої освіти в світову спільноту та які дозволяють успішно та професійно функціонувати в ній. Отже, особлива увага повинна надаватися саме належному вивченню іноземних мов поруч з профільними дисциплінами.

Метою навчання іноземної мови в закладі вищої освіти виступає формування іншомовної комунікативної компетентності на рівні достатньому для виконання трудових функцій в іншомовній професійній діяльності. Іншомовна комунікативна компетентність, як одна з основних характеристик вторинної мовленнєвої особистості є складним інтегративним поєднанням компонентів, що відображають сформованість іншомовних мовленнєвих вмінь, комунікативних, соціокультурних навичок та готовність до їх застосування в професійному спілкуванні.

Згідно досліджень науковців, вивченню іноземної мови в закладі вищої освіти сприяють наступні мотиви:

Комунікативні, тобто які визначаються на основі потреб у спілкуванні. Наявність комунікативної мотивації в студентів полягає в бажанні розмовляти іноземною мовою з носіями мови,

читати спеціальну фахову літературу. Даний тип мотивації особливо виражений в студентському середовищі. Однак, в умовах рідного мовленнєвого середовища іноземна мова набуває статусу штучного засобу комунікації.

Лінгво-пізнавальні, підґрунтям яких є прагнення студентів до пізнання мовленнєвих явищ.

Країнознавчі, залежать від тематичної спрямованості, а також емоційної зацікавленості студентів в професійній або соціально-побутовій сфері спілкування.

Естетичні, тобто пов'язані з вищими почуттями людини, усвідомленням своєї значимості та цінності для суспільного розвитку [Бурковська 2015 : 31].

Формування різних компетенцій знаходиться в основі сучасної освіти. Від педагогіки передачі готових знань система освіти переходить до педагогіки творчої, що формує узагальнені навички використання теоретичних знань, отриманих в процесі навчання, спочатку в навчальній практиці, а потім і в професійній цілеспрямованій діяльності.

Сьогодні основним показником результативності вищої освіти є такі відомі поняття як «компетентність» та «компетенція». Дані дефініції найбільшим ступенем відповідають визначенню такого інтегрального соціально-особистісного феномену як результат освіти в сукупності з його мотиваційно-ціннісними та когнітивними складовими.

У світовій практиці компетентність виступає в ролі головного поняття, оскільки, вона: поєднує в собі інтелектуальну складову освіти; включає зміст освіти, що сформований «від результату»; містить низку вмінь та знань, які відносяться до сфер культури та діяльності.

Відповідно до Закону України «Про вищу освіту», компетентність слід розглядати як динамічну комбінацію знань, вмінь і практичних навичок, способів мислення, професійних, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей, та яка визначає здатність особи успішно здійснювати професійну та подальшу навчальну діяльність і є результатом навчання на певному рівні вищої освіти [Закон України «Про вищу освіту» : 2014].

Згідно позиції М. Удовенко, «компетентність це здатність (вміння) діяти на основі отриманих в процесі навчання знань, що передбачає

досвід самостійної діяльності на основі базової системи знань» [Ставицька 2013 : 280].

З. Бурковська подає формулювання компетентності, як вміння володіти певною компетенцією, що включає низку взаємопов'язаних якостей людини (знань, умінь, навичок), а також предметів, що стосуються процесів, необхідних для якісної професійної діяльності [Бурковська 2015 : 32].

Поняття «компетентність» Міжнародний департамент стандартів навчання, досягнення та освіти тлумачить як здатність кваліфіковано виконувати роботу чи поставлені завдання, що містить низку знань, вмінь та навичок, які дають можливість особистості ефективно виконувати свої функції, а також сприяють досягненню певних стандартів в професійній діяльності [Spector : 2].

З огляду компетентнісного підходу під компетентністю варто розуміти індикатори, що допомагають визначити та оцінити підготовку студента до подальшого життя, власного особистісного розвитку та залучення до участі в житті суспільства.

Комунікативну компетентність науковці визначають ключовою для майбутнього фахівця, оскільки саме вона допомагає успішно інтегруватися в систему суспільних відносин. Динамічні зміни сучасного світу, стрімкий розвиток інноваційних технологій, зростаючий об'єм інформації актуалізували потреби в набутті іншомовної комунікативної компетентності.

Щодо поняття іншомовної комунікативної компетентності, то на її важливості наголошено особливу увагу в «Загальноєвропейських рекомендаціях з мовної освіти: вивчення, викладання та оцінювання». Зокрема, зазначається, що в процесі використання мови відбувається розвиток низки компетентностей, серед яких особливе місце належить іншомовній комунікативній компетентності [Андрейко 2018 : 239].

Так, на думку Н. М. Бідюк, іншомовна комунікативна компетентність це сукупність здібностей, знань, умінь, навичок, ставлень, цінностей, ініціатив та комунікативного досвіду особистості, необхідних для розуміння чужих та продукування власних програм мовленнєвої поведінки, адекватних цілям, сферам, ситуаціям спілкування [Бідюк 2012 : 160].

Цікавим є визначення іншомовної комунікативної компетентності дане Н. Сурою, яка

розглядає його, як процес, у межах якого забезпечується здатність комунікантів реалізувати обмін інформацією іноземною мовою, а також самостійно здійснювати пошук, накопичення й розширення обсягу професійно значущих знань у процесі природного іншомовного спілкування в освітньому процесі [Сура 2003 : 191].

Іншомовна комунікативна компетентність виступає особливим видом професійних компетентностей та визначається як готовність і здібність до оволодіння предметними, науковими знаннями в професійному спілкуванні.

Виокремлюють три ключових компоненти іншомовної комунікативної компетентності (рис. 1).

Іншомовну комунікативну компетентність науковці розглядають як володіння певною низкою вмій та навичок міжособистісного спілкування, що є достатніми для досягнення поставленої кому-

нікативної мети. Можна стверджувати, що іншомовна комунікативна компетентність включає як мовленнєві навички та вміння, так і навички соціальні й психологічні, які допомагають забезпечити ефективну взаємодію з людьми та покращують розв'язання міжособистісних проблем.

Отже, іншомовна комунікативна компетентність майбутніх фахівців – багатоаспектний феномен, що включає: сукупність соціокультурних, лінгвістичних знань, вмій та навичок з використанням засобів іноземної мови в залежності від соціально-рольових ситуацій професійної діяльності; когнітивний та діяльнісний компоненти, забезпечуючи єдність комунікативної та професійної культури фахівця; пізнавальну, комунікативну та інтегративну функції спілкування.

В «Плані заходів щодо формування єдиного індикатора ключових компетентностей» (The European Indicator of Language Competence)

Рис. 1. Компоненти іншомовної комунікативної компетентності

Джерело: сформовано авторами на основі [Завініченко 2003 : 47]

іншомовна комунікативна компетентність включає в себе три основних елементи (рис. 2).

Дослідження та систематизація позитивного досвіду зарубіжних країн дозволили визначити низку особливостей у формуванні іншомовної комунікативної компетентності майбутніх фахівців, що дозволяють покращити результати освітнього процесу (рис. 3).

До головної особливості іншомовної комунікативної компетентності майбутнього спеціаліста можна віднести її взаємозв'язок з професійними цінностями та свідомістю, від яких залежить сформованість професійного рівня спілкування в різних соціально-побутових ситуаціях. Володіння іншомовною компетентністю дозволить майбутнім фахівцям: працювати з оригінальними джерелами інформації; оволодіти здатністю розуміти зміст прочитаного або прослуханого іноземною мовою; набути навичок діалогічного та монологічного мовлення; вміти усно та письмово перекладати з іноземної мови; знати особливості ведення ділового листування іноземною мовою; вміти стисло та чітко висловлювати думку.

Відповідно до Національної рамки кваліфікацій України, формування іншомовної кому-

нікативної компетентності характеризується як поступове поглиблення рівня володіння комунікаційною стратегією, що визначається від 0 до 9 рівня, тобто від вміння ситуативно взаємодіяти за допомогою елементарних фраз-відповідей на прості повідомлення до вільного діалогового компетентного спілкування іноземною мовою.

Формування іншомовної комунікативної компетентності студентів в процесі вивчення іноземної мови включає два підходи:

1. Традиційний підхід, що передбачає лекційне та практичне викладання іноземної мови з метою формування в майбутніх фахівців системи базових знань, які будуть підґрунтям для подальшого навчання.

2. Когнітивно-діяльнісний підхід – комунікативні навички в майбутніх фахівців формуються шляхом створення ситуацій, в яких студенти мали змогу ефективно оволодівати комунікативними та комунікативно-технологічними знаннями й сформувані певні вміння, розвиваючи власні професійні комунікативні якості. Даний підхід ґрунтується на застосуванні таких методів, як: презентаційні навчально-наукові заходи, під час яких формуються іншомовні комунікативні навички та вміння; проведення дискусії

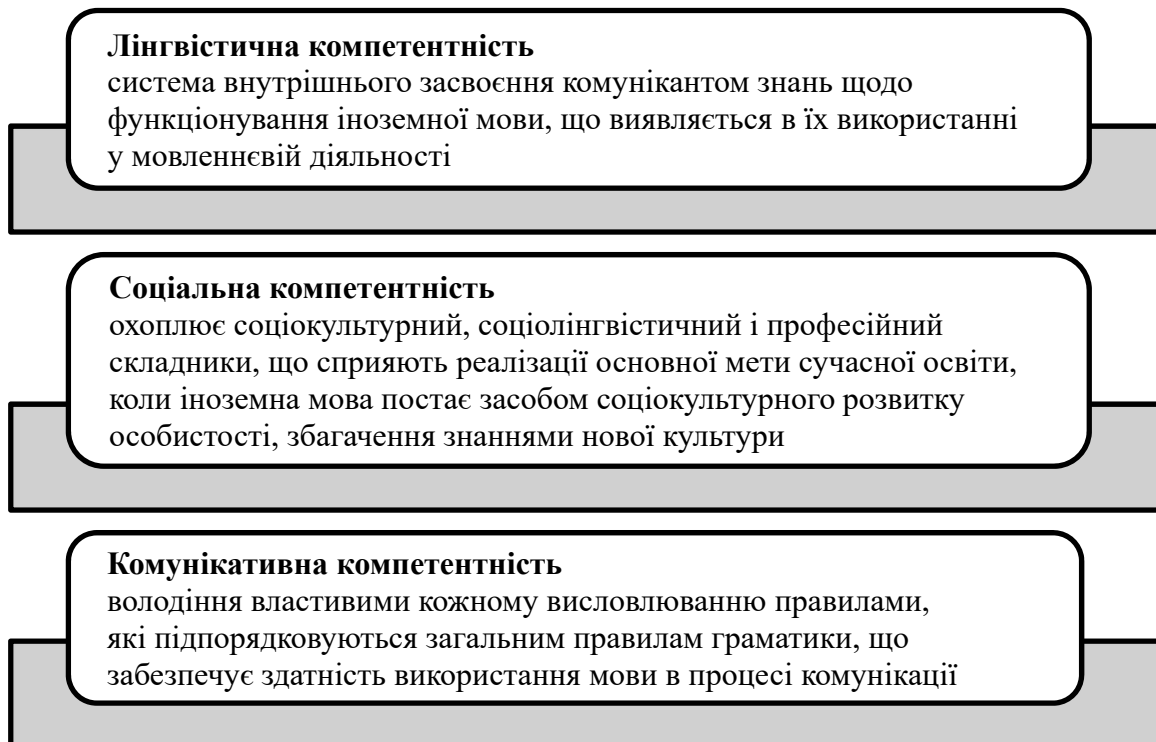

Рис. 2. Основні елементи іншомовної комунікативної компетентності

Джерело: сформовано авторами на основі [European Centre for the Development of Vocational Training]

Рис. 3. Особливості формування іншомовної комунікативної компетентності майбутніх фахівців

Джерело: сформовано авторами на основі [Ставицька 2013 : 282]

з певної проблеми; ситуативні та ділові ігри; методи часткового та повного «занурення»; моделювання ситуацій ділових бесід і побутового спілкування; участь у відео та телеконференціях; підготовка презентацій іноземною мовою, пов'язаних з майбутньою професійною діяльністю; використання інтерактивних та інноваційних методів навчання – «мозковий штурм», дискусії, робота в групах тощо; активне використання сучасних тренінгових методик; участь студентів в міжнародних програмах та проектах [Боровець 2016 : 83].

Формування іншомовної комунікативної компетентності в закладах вищої освіти полягає в поєднанні навичок іноземної мови зі змістом професійної діяльності, що сприятиме досягненню ключової мети навчання студента – формуванню його власної професійної компетентності.

Висновки. Розвиток вмінь та вдосконалення навичок практичного володіння іноземною мовою в сфері професійно-ділового спілкування допомагає студентам набутти здатності до використання іноземної мови при вирішенні практич-

них завдань в різних комунікативних ситуаціях. Інакше кажучи, студент набуває іншомовну комунікативну компетенцію, яка необхідна майбутньому амбіційному фахівцю в будь-якій галузі.

Іншомовна комунікативна компетентність є інтегральною якістю особистості, яка сприяє адаптації та адекватному функціонуванню особистості в суспільстві, включає в себе певні способи спілкування, цінності та творчий потенціал особистості. Формування іншомовної комунікативної компетентності в студентів відбувається за умови володіння ними іноземною мовою як засобом комунікації. Рівень її сформованості є пріоритетним чинником, який визначає загальну ефективність комунікативного процесу.

Отже, формування іншомовної комунікативної компетентності має включати не тільки набуття студентами базової системи знань, вмінь та навичок, що потрібні для ефективної іншомовної комунікації, але й усвідомлену комунікативно-компетентну позицію студентів, що сприятиме їх подальшому професійному розвитку та самовдосконаленню.

ЛІТЕРАТУРА

1. Андрейко Я. В. Іншомовна професійна комунікативна компетенція. *Педагогічні науки*. 2018. Вип. 63. С. 238–241.
2. Бідюк Н. М. Комунікативна компетентність майбутнього вчителя філолога: зміст та структура. *Інформаційно-комунікаційні технології в сучасній освіті: досвід, проблеми, перспективи* : зб. наукових праць третьої Міжнародної науково-практичної конференції (12–14 листопада 2012р, Львів). Львів, 2012. С. 158–160.
3. Боровець О. В. Формування комунікативної компетентності майбутніх педагогів в процесі професійної підготовки. *Інноватика у вихованні*. 2016. № 4. С. 82–89.
4. Бурковська З. Мовні мультимедійні програми як засіб формування іншомовної комунікаційної компетенції студентів. *Молодь і ринок*. 2015. №11(130). С. 31–35.
5. Завіниченко Н. Б. Особливості розвитку комунікативної компетентності майбутнього практичного психолога системи освіти : дис. канд. психол. наук : спец. 19.00.07. Київ, 2003. 216 с.
6. Про вищу освіту: Закон України від 01.07.2014 р. №1556-VII / *Верховна Рада України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18/card2#Card>
7. Ставицька І. В. Іншомовна компетентність: місце дефініції у термінологічному полі сучасних наукових суджень. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. 2013. № 4(30). С. 280–286.
8. Сура Н. А. Іншомовна професійна компетентність: головні принципи та компоненти процесу навчання професійно-орієнтованого спілкування. *Вісник Луганськ. держ. пед. ун-ту ім. Т. Г. Шевченка*. 2003. № 4(60). С. 190–192.
9. European Centre for the Development of Vocational Training. URL: <https://www.cedefop.europa.eu/en/news/european-indicator-language-competence>
10. Spector J. Michael la Teja, Ilena. ERIC Clearing house on Information and Technology Syracuse NY. Competencies for Online Teaching. *Eric Digest. Competence, Competencies and Certification*. P. 1–3.

REFERENCES

1. Andrejko, Ja. V. (2018). Inshomovna profesijna komunikatyvna kompetencija [Foreign language professional communicative competence]. *Pedagoghichni nauky – Pedagogical sciences*. 63. 238–241 [in Ukrainian].
2. Bidjuk, N. M. (2012). Komunikatyvna kompetentnistj majbutnjogho vchytelja filologha: zmist ta struktura [Communicative competence of the future teacher of philology: content and structure]. *Informacijno-komunikacijni tekhnologhiji v suchasnij osviti: dosvid, problemy, perspektyvy : zb. naukovykh prac tretjoi Mizhnarodnoji naukovo-praktyčnoji konferenciji (12–14 lystopada 2012r, Ljviv) – Information and communication technologies in modern education: experience, problems, prospects: coll. scientific papers of the third International scientific-practical conference (November 12–14, 2012, Lviv)*. Ljviv. 158–160 [in Ukrainian].
3. Borovecj, O. V. (2016). Formuvannja komunikatyvnoji kompetentnosti majbutnikh pedagoghiv v procesi profesijnoji pidgotovky [Formation of communicative competence of future teachers in the process of professional training]. *Innovatyka u vykhovanni – Innovation in education*. 4. 82–89 [in Ukrainian].
4. Burkovsjka, Z. (2015). Movni muljtymedijni proghramy jak zasib formuvannja inshomovnoji komunikacijnoji kompetenciji studentiv [Language multimedia programs as a means of forming foreign language communication competence of students]. *Molodj i rynek – Youth and the market*. 11(130). 31–35 [in Ukrainian].
5. Zavynychenko, N. B. (2003). Osoblyvosti rozvytku komunikatyvnoji kompetentnosti majbutnjogho praktyčnogho psykologha systemy osvity : dys. kand. psyhol. nauk [Features of the development of communicative competence of the future practical psychologist of the education system: dis. Cand. psychol. Science: special]. Kyjiv, 216 [in Ukrainian].
11. Pro vyshhu osvitu: Zakon Ukrajiny vid 01.07.2014 r. №1556-VII [On higher education: Law of Ukraine of 01.07.2014 №1556-VII]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18/card2#Card> [in Ukrainian].
12. Stavycjka, I. V. (2013). Inshomovna kompetentnistj: misce definiciji u terminologhichnomu poli suchasnykh naukovykh sudzhenj [Foreign language competence: a place of definition in the terminological field of modern scientific judgments]. *Pedagoghichni nauky: teorija, istorija, innovacijni tekhnologhiji – Pedagogical sciences: theory, history, innovative technologies*. 4(30). 280–286 [in Ukrainian].
13. Sura, N. A. (2003). Inshomovna profesijna kompetentnistj: gholovni pryncypy ta komponenty procesu navchannja profesijno-orijentovanogho spilkuvannja [Foreign language professional competence: the main principles and components of the learning process of professional-oriented communication]. *Visnyk Lughansjk. derzh. ped. un-tu im. T. Gh. Shevchenka – Bulletin of Luhansk. state ped. University named after TG Shevchenko*. 4(60). 190–192 [in Ukrainian].
14. European Centre for the Development of Vocational Training. URL: <https://www.cedefop.europa.eu/en/news/european-indicator-language-competence> [in English].
15. Spector J. Michael la Teja, Ilena. ERIC Clearing house on Information and Technology Syracuse NY. Competencies for Online Teaching. *Eric Digest. Competence, Competencies and Certification*. 1–3 [in English].

L. F. LOZYNSKA

*Ph.D. (Pedagogy), Associate Professor,
Associate Professor at the Department of Foreign Languages for Specific Purpose,
Vasyl' Stus Donetsk National University, Vinnytsia, Ukraine
E-mail: llf2902@gmail.com
<http://orcid.org/0000-0002-3365-8525>*

N. P. KURAKH

*Ph.D. in Philology, Associate Professor,
Acting Head of the Department of German Philology,
Higher State Educational Establishment «Uzhhorod National University», Uzhhorod, Ukraine
E-mail: nkurakh@gmail.com
<http://orcid.org/0000-0002-2504-4902>*

I. A. DEPCHYNSKA

*Candidate of Pedagogical Sciences,
Senior Lecturer at the Department of Applied Linguistics,
Uzhhorod National University, Uzhhorod, Ukraine
E-mail: ivettlegeza@gmail.com
<http://orcid.org/0000-0002-0069-3615>*

**FORMATION OF FOREIGN LANGUAGE COMMUNICATIVE COMPETENCE
OF STUDENTS IN THE PROCESS OF FOREIGN LANGUAGE LEARNING**

The article considers the content and features of the formation of foreign language communicative competence of students in the process of learning a foreign language. It is proved that in the century of globalization and integration one of the important roles in professional and personal growth is played by knowledge of foreign languages. Foreign language communicative competence includes not only the use of basic vocabulary, but also knowledge of professional colloquial phrases, ideas about the culture, laws and behavior of other peoples. This is especially relevant in modern society, which is currently much more mobile and has international contacts at all levels. Foreign languages have the ability to develop thinking, raise both the educational and cultural level of students. The content of the concepts "competence" and "foreign language communicative competence" is analyzed in the work. Three key components of foreign language communicative competence have been identified, in particular, gnostic, communicative and emotional. It is proved that foreign language communicative competence should be understood as a special type of professional competences; ability and readiness to acquire subject, scientific knowledge in professional communication in a foreign language. The article describes the approaches to the formation of foreign language communicative competence of students in the process of learning a foreign language, in particular, traditional and cognitive-activity. A number of features of the formation of foreign language communicative competence of future professionals are outlined, which allow to improve the results of the educational process as a whole. It is proved that the formation of foreign language communicative competence in students is an urgent task that has practical significance. Solving this problem will allow the specialist in the future to navigate in the field of international business communication, and accordingly – to look to the future with confidence.

Key words: competence, foreign language communicative competence, professional competence, foreign language.